

Ovaska Toivo Johannes

Maanviljelijä, rakennustyömies, kersantti.

Syntyi 25.5.1920 Kirvussa, kuoli 6.12.1996 Orimattilassa, haudattu Orimattilaan.

Ritari 89, 31.8.1942, alikersantti, ryhmänjohtaja 2./JP1/RvPr.

Vanhemmat talollinen Yrjö Ovaska ja Aina Signe Puha.

Puoliso Sirkka-Liisa Färlin. Lapset Anne Lucia (1952) Viitaja seurakuntatyöntekijä Masala, Pentti Kalevi (1953) nosturinkuljettaja Porvoo, Teemu Tapani (1956) hitsaaja Orimattila, Taru Helena (1957) Nokkanen hitsaaja Kouvola, Tuija-Liisa Kaarina (1959) Ruuska kotirouva Orimattila, Anja Talvikki (1960) vanhempi rikoskonstaapeli Helsinki, Jukka Ilari (1963) rakennustyömies Lahti.

Kansakoulu, varusmies JvKoulK 5, JR 4 ja JP 1 1940–42.

Jatkosota: ryhmänjohtaja JP 1 1941–44, Vainikkala, Ilomantsi, Tolvajärvi, Suojärvi, Munjärvi, Kentjärvi, Kontupohja, Karhumäki, Sunku, Tulvoja, Lempaala, Muurila, Suonionsaari, Lehmivaara, kotiutettu 30.10.1944.

Työmies Riihimäen Lasi Oy Riihimäki 1945–48, maanviljelijä kotitilalla Lapinjärvellä 1948–54, maatyömies Orimattilassa 1954–57, rakennusmies Upo Oy Lahti ja Lohjan Kalkki Oy Porvoo 1957–65.

Orimattilan Karjalaisten jäsen ja Orimattilan Reservinaliupseerien jäsen, Orimattilan Sotaveteraanien ja Jääkäripataljoona 1:n Killan kunniajäsen, Lahden Sotaveteraanipiirin kunniasotaveteraani 1973, Lahden Sotaveteraanipiirin kunnia- ja perinnetoimikunnan jäsen 1990–96. Mannerheim-ristin ritarien säätiön säädekirjan allekirjoittaja 1954.

Korpraali 30.8.1941, alikersantti 25.10.1941, kersantti 31.12.1968.

MR 2, VR 4 mk, VM 1, VM 2, Js mm.

”Ylipäällikkö on pvm:llä 31.8.42 nimittänyt Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi alikersantti Toivo Johannes Ovaskan.

Alikersantti Ovaska on koko sodan ajan kunnostautunut kylmäpäisenä ja rohkeana ryhmänjohtajana, käyttellen viholliselle varsin tuhoisasti konepistooliaan, jonka käytössä hän onkin erikoisen taitava. Hänen monista urotöistään mainittakoon kilpajuoksu vihollisen hyökkäysvaunun kanssa. Tämä oli nimittäin tunkeutunut asemeimme ampuen hurjasti ympärilleen. Alikersantti Ovaska ryömi tällöin kasapanos mukanaan vaunun luokse ja saikin heitetyksi sen vaunun alle. Räjähdyks ei kuitenkaan vahingoittanut vaunua liikuntakyvyttömäksi, vaan läksi se pakoon tietä pitkin. Ottaen mukaansa toisen kasapanoksen läksi alikersantti Ovaska juoksemalla tavoittamaan sitä, ja koska se oli hieman vioittunut, ja veti perässään tykkiä ja ammusvaunua ja niinollen liikkui hitaasti, saavuttikin sen. Nyt oli vaunun tarina selvä. Alikersantti Ovaska irroitti sitten tykin ja vei sen asemaan torjuen sillä muitten vihollisen hyökkäysvaunujen hyökkäykset. Useita kertoja on alikersantti Ovaska yksin tuhonnut irrallisia vihollisosastoja ja partioita sekä ottanut vankeja.”

lähde: <http://www.mannerheim-ristinritarit.fi/ritarit?xmid=114>